

E m a k e e l k o o l i s

Igapäevasuhtluse keel emakeeleolümpiaadil

Marju Ilves, Jüri Viikberg

Tallinna ülikool

Emakeeleolümpiaadi korraldavad 2008. aastast peale Tartu ja Tallinna ülikool vaheldumisi. Koordineerijana toimib, nagu kõikide teistegi olümpiaadide puhul, Tartu ülikooli teaduskool. Olümpiaadi teema kuulutatakse välja emakeelepäeval, eelneva olümpiaadi lõpetamisel, kui järgmise olümpiaadi lõppvooruni jääb täpselt aasta. Võistlus toimub kolmes vanuseastmes (7.–8., 9.–10., 11.–12. klassi õpilastele) ja kolmes voorus. Lõppvooru pääsemiseks tuleb õpilastel läbida eelvoorud. Sügispoolaastal vaetakse õpilaste emakeeleoskusi koolivoorus, mille ülesanded koostavad emakeeleõpetajad ise. Koolivoorudest pääsevad parimad edasi piirkonnavooru. Piirkonnavoorus osalejad läbivad tiheda konkurentsioõela ning parimatest parimad kutsutakse emakeeleolümpiaadi lõppvooru. Koolivooru korraldamisse emakeeleolümpiaadi žürii otseselt ei sekku, žürii korraldab olümpiaadi piirkonnavooru ja lõppvooru.

Piirkonnavoore

Piirkondlikud maakonna- ja linnavoored korraldati kohaliku ainesektsiooni ja/või Eesti Emakeeleõpetajate Seltsi osakonna eestvedamisel 22. jaanuaril 2011. Olümpiaadiülesanded ning tööde hindamise juhendi kõigile vanuserühmadele koostas Tallinna ülikooli eesti keele ja kultuuri instituudi õppejõududest koosnev emakeeleolümpiaadi žürii. Olümpiaaditõid hindasid piirkonnakomisjonid, kes reastasid ka

iga vanuserühma paremusjärjestuse. Parimate õpilaste võistlustööd saadeti Tallinna ülikooli. Emakeeleolümpiaadi žürii vaatas tööd läbi ja vajaduse ilmnedes korrigeeris hindeid. Näiteks torkasid silma ühtlaselt väga head punktisummad mõne maakonna noorima vanuserühma töödes. Lähemal vaatlusel ilmnis, et paari ülesannet oli neis hinnatud liiga heldelt ning seetõttu tuli punkte kohati vähendada. Kui mõne maakonna vanimas vanuserühmas jäid aga parimad tulemused oluliselt nõrgemaks kui teistes maakondades, siis kontrollis žürii, kas pole seal oldud hindamisel liiga ranged.

Lõppvoor

Olümpiaadi statuudi järgi kutsutakse lõppvooru piirkondliku ülesandevooru kolme vanuseastme parimad, kellele lisanduvad parimate uurimistööde autorid vanemate vanuseastmete õpilaste seast, kokku 80 õpilast:

- 7.–8. klassi piirkonnavoore 20 parimat
- 9.–10. klassi 15 parimat piirkondade ülesandevooru põhjal ja 15 paremat uurimistööde põhjal
- 11.–12. klassi 15 paremat piirkondade ülesandevooru põhjal ja 15 paremat uurimistööde põhjal

Et sel korral laekus uurimustöid mõnevõrra kasinamalt kui oodatud ning et pingereas oli mitu võrdse punktisumma saanud õpilast, kasutas žürii õigust osalejate arvu muuta. Seekord tõmmati joon alla nõnda, et Tallinna lõppvooru 11.–12. märtsil kutsuti 82 õpilast:

- 7.–8. klassi piirkonnavoore 25 parimat
- 9.–10. klassi 16 parimat piirkondade ülesandevooru põhjal ja 8 paremat uurimistööde põhjal
- 11.–12. klassi 23 paremat piirkondade ülesandevooru põhjal ja 10 paremat uurimistööde põhjal

Lõppvooru kutsutute nimekiri kujunes üldise paremusjärjestuse alusel, kuid paraku ei pääsenud sellesse kõikide maakondade esindajad (nt nii mõnegi piirkondliku vooru vanima vanuserühma võitjad). Kuid saavutus jääb saavutuseks – kahtlemata on ka piirkonnavoorus esikohale jõudmine tähtis võit, nagu ka teise-kolmanda koha saavutamine. Ei maksa unustada, et juba olümpiaadil osalema jõudmine ise on väike võit.

Lõppvooru pääseski tublisid õpilasi peaaegu üle kogu Eesti. Seekord jäid kõrvale küll Valgamaa ja Tartumaa õpilased, ent seevastu oli

lõppvooru kutsutute seas palju Tartu linna õpilasi. Lõplik seis kujunes maakonniti nii, et Tallinnast pääses lõppvooru 14, Tartust 13, Lääne-Virumaalt ja Saaremaalt 7, Harjumaalt, Jõgevamaalt ja Pärnumaalt (sh Pärnust) 6, Läänemaalt 5, Raplamaalt ja Viljandimaalt 4, Hiiumaalt ja Järvamaalt 3 ja Ida-Virumaalt 2 õpilast; ühe tubli õpilasega olid seekord esindatud Põlvamaa ja Võrumaa. Täpsustusena olgu märgitud, et Lääne-Virumaalt lõppvooru kutsutud olid kõik uurimistöde autorid, Saaremaa seitsmest õpilasest sai uurimusega edasi neli. Et kaks kutsutud õpilast jäi lõppvooru ilmumata, asus seega lõppvoorus ülesandeid lahendama 80 õpilast.

Paremusjärjestus

Kokkuvõtete alusel võib kinnitada, et võistlus oli väga tihe. Vanimas vanuserühmas näiteks jäi kõrgemaid kohti lahutama pool kuni poolteist punkti. Oli tore avastada parimate seas nimesid, mis olid silma hakanud juba Tallinna eelmisest olümpiaadist, mis aga nüüd olid nihkunud järgmisesse vanuseklassi. Järgnevad paremusjärjestused vanuserühmiti.

VII–VIII klass

1. Helo Liis Soodla	Pärnu vanalinna põhikool
7. klass, õp Eve Hirvela
2. Adele Vaks	Kärdla ühisgümnaasium
8. klass, õp Ellen Epner
3. Mirjam Kim Rääbis	Tallinna inglise kolledž
8. klass, õp Katre Pelisaar
4. Hanna Tuus	Saaremaa ühisgümnaasium
8. klass, õp Aina Seppel
5. Triinu Hordo	Jõgeva ühisgümnaasium
8. klass, õp Inga Reinumägi
6. Elise Metsanurk	Tartu Mart Reiniku gümnaasium
7. klass, õp Silja Russak

IX–X klass

1. Aleksandra Koel	Haapsalu gümnaasium
10. klass, õp Mall Kahar
2. Marianne Äkke	Kohila gümnaasium
9. klass, õp Katrin Barnabas
3. Johanna Maarja Tiik	Tartu Miina Härma gümnaasium
10. klass, õp Jana Kübar

-
4. Laura Lahesoo	Tallinna saksa gümnaasium
9. klass, õp Astrid Rätsep
5. Robi-Jürgen Algo	Saaremaa ühisgümnaasium
9. klass, õp Reet Igav
6. Merli Mändul	Viljandi maagümnaasium
10. klass, õp Aili Kiin

XI–XII klass

1. Minni Saapar	Tartu Miina Härma gümnaasium
12. klass, õp Ivika Hein
2. Maris Reintal	Tartu Hugo Treffneri gümnaasium
12. klass, õp Tiina Pluum
3. Helen Väljataga	Tallinna 21. kool
12. klass, õp Seoriin Jõgise
4. Silvia Urgas	Haapsalu Wiedemanni gümnaasium
12. klass, õp Maret Järveots
5. Anni Ruul	Tallinna reaalkool
11. klass, õp Piret Järvela
6. Hayde-Kaia Leino	Pärnu ühisgümnaasium
11. klass, õp Aire Isand

Ülevaade olümpiaadiülesannetest

Piirkonnavoos

Piirkonnavoorus oli igale vanuserühmale mitu sõnavaraülesannet. Ülesandes tuli kas parafraseerida väljendeid, nt *kõige eredam kriit karbis*, [nad] *põletavad elu*; selgitada väljendi tähendust, nt *valge vares, sinivereline*; ühendada soov ja isik, kellele nii soovitakse, nt *Kivi kotti!* (jahimehele) – või ühendada kõnekäänuline küsimus ja tähendus, nt *Saapad, kuhu mehe viite?* ('sul on liiga suured jalatsid'). Mõistatusele tuli leida murdekeelne lahendus. Igal vanuserühmal oli ka grammatikapädevust hindav ülesanne, milles tuli näiteks võõrmõjulist lauset eestipärasemaks muuta. Lausestusülesanne osutus üheks raskemaks nii piirkonna- kui ka lõppvoorus.

Ülesannete seas oli neidki, kus tuli dialoogidest välja tuua suulisele kõnele iseloomulikke jooni; mõista 1730. aastal kirja pandud dialoogi sisu; ühendada artikli tsitaat ja artikli pealkiri; leida reklaamist tsitaat- ja võõrsõnad ning avada nende tähendus. Tsitaat- ja võõrsõnade tähendusvastete hindamisega olid mõned komisjonid nähtavasti kimpus, sest

paistis, nagu oleks kaunis täpselt järgitud hindamisjuhendis (näiteks) toodud loetelu. Piirkonnavooru kohta sai žürii siit-sealt tagasisidet, et olümpiaadiülesanded olid huvitavad.

Lõppvoor

Lõppvoorus ootas iga osalejat üheksa ülesannet. Ülesandeid lahendati kahes jaos, ennelõunal poolteist tundi ning pärastlõunal ligi kaks tundi. Noorim vanuserühm sai esimese poole kiiremini lahendatud, seevastu vanim vanuserühm istus oma lahendamisaja korralikult täis. Olümpiaadijuhend lubas mõõta eakohaseid emakeeleoskuse osaoskusi, sõnavara ja grammatikapädevust ning tekstitöö oskusi. Võib arvata, et juhendiusku osalejad pettuma ei pidanud. Mitu ülesannet oli vanuserühmadel sarnast, kuid need olid eakohaselt diferentseeritud.

Igale vanuserühmale oli antud nimeülesanne, kus tuli otsustada, kas sellised nimed nagu näiteks *P@trik*, *Veiko Margareta* või *Mari-Anna Eliisabet* on nimeseadusega kooskõlas või mitte. Otsustamist pidi abistama väljavõtte nimeseadusest ja vanematel vanuserühmadel tuli sobimatuse korral viidata seaduse asjakohasele paragrahvile ja lõikele.

Kõikidel vanuserühmadel oli ülesanne, kus kõnevoorud tulid tõsta õigesse järjekorda. Selle ülesande lahendamine osutus üldiselt lihtsaks. Tekstitöö oskusi mõõtvates ülesannetes tuli kas valida lause, mis sobiks teksti alustuseks või keskele, või siis tuli etteantud sõnadest moodustada tekstiga seonduv lause. Valikut tuli põhjendada, žürii hindas põhjenduse loogilisust ja täpsust. Tekstülesannete parandamine ja hindamine oli žüriile kõige aeganõudvam, kuid nendest ülesannetest tekkinud punktivahed hajutasid osalejaid pingereas. Nõrgemad tulemused olid need, kus ei leitud sobivat lausestruktuuri või ei suudetud oma valikuid piisavalt selgelt põhjendada.

Noorematel vanuserühmadel oli üks kuulamisülesanne, milles tuli hinnata kuuldu kohta esitatud väiteid. Väidete hindamine osutus lahendajatele lihtsaks. Ehkki ülesanne ei toiminud parimate eristajana, oli see hea häälestus eelseisvaks. Tegu oli raadiointervjuuga, milles Kristiina Ross tutvustas näitust „Muuseum näitab keelt”. Olümpiaadil osalejatel seisis selle näituse külastamine ees järgmisel päeval.

Olümpiaaditöös oli selliseidki ülesandeid, mille hindamine oli žüriile puhas rõõm ja meelelahutus. Loodetavasti tähendas see sedasama ka lahendajatele. Näiteks nooremate õpilaste ülesanne, kus kahe tähenduse juurde tuli leida sõna, mis väljendaks mõlemat tähendust:

1. ühelt poolt praetud muna (rebu keskel terve)
2. botaanikas valgete õite ja kollaste õiesüdami kega rohttaim (õied nagu karikakral, kuid väiksemad)

Vastus: härjasilm.

Mõnele küsimusele pakutud vastused olid väga leidlikud. Kui küsiti sõna, mis tähenduselt ühendaks sõnaühendi *sarvedega loom* ja piltliku tähenduse *petetud abielumees*, pakuti vasteks mitmeid sarvloomi: *sokk, kits, oinas, härg, põder, piison, sõnn, isahirv, sarvik* jt, žüriid rahuldada aga sõna *sarvekandja*. Seegi ülesanne tekitas punktivaheid, kahe vanuserühma peale sai siit maksimumpunktid vaid üks õpilane.

Noorima vanuserühma meelelahutuslikus loovülesandes tuli internetifoorumisse kirjutada eksitav vastus küsimusele: *Mis on niuded ja mis nendega tehakse?* Eeskujuks olid antud mõned teised eksitavad näited, nt *Niuded on väga head mooritult. Võib ka ühepajatoitu teha.* Õpilaste endi toodud vastused olid nii leidlikud kui ka humoorikad:

Niuded on maja ehitamisel tarvilikud. Ega hoone muidu püsti seisakski.

Niuded sobivad väga hästi sokkide nõelumiseks – paned soki niude otsa ja kohe palju mugavam on!

Niuded on kivid, mida rannast korjata saab. Neid kasutatakse kerisekividena, et poest ostma ei peaks.

Niuded on hernetaolised aedviljad, mul kasvab neid aias mitu peenrätäit.

Niuded on taimed. Kui neid täiskuu ajal korjata ja vees leotada, aitab saadud pasta soolatüügaste vastu.

Niuded on paar kindaid, millel on poolikult kootud sõrmed.

Niuded on üks raske haigus (see, kui kulmudes elavad täisarnased loomad), kahjuks selle vastu vaktsiini veel ei ole.

Niuded on väljend, mis tähendab “uut surnukeha”, tulnud ingliskeelsest väljendist new dead.

Niuded on hoopis kustutuskummiga kustutamise tagajärjel tekkinud purud. Nendega pole küll mitte midagi peale hakata.

Loovus oli selle ülesande üks hindamiskriteeriume ning see tõi punkte paljudele. Ent (lisa)punktita jäid paljud selle eest, et ei teadnudki, mis need niuded tegelikult on. Paljude pakutud vastuste seas olid näiteks

kiudained, kondid, taimede varte osad, seemned, riideribad, karvad, mehe puusade ja vaagnaluu ala, viiulipoogna jõhvid.

Lõppvoorus oli ka piirkonnavoorus esinenud ülesannetega sarnaseid, nt keskmise vanuserühma ülesanne sõnatähenduste kohta. Selgitada tuli sõnade *sulnis, hurmuma, meelas, siivsalt* ja *eblakas* tähendus. Üldiselt saadi ülesandega kenasti hakkama, parajaks pähkliks osutus aga *eblakas*, sellel sõnal tajuti küll negatiivset tähendust, kuid vasteteks pakuti *ebameeldiv, ebaviisakas, rumal, kõlbmatu, mänd, ettearvamatu, kahtlane, kuum õhk, kiitsakas, tahumatu, veider, kõhklev*. Nooremates vanuserühmades oli niisugune ülesanne suuliste dialoogide kohta, milles tuli leida suulisele kõnele eripärast, tekstisiseseid viiteid jms. Punktitabel näitas, et need ülesanded eristasid hästi.

Vanemal vanuserühmal oli meelelahutuslikke ülesandeid vähem. Nemad pidid võrdlevalt analüüsima kaht ajaleheartiklit, otsima-leidma neist mõjutamisvahendeid ning faktiteavet. Ühes ülesandes tuli kirjast üles leida demagoogiavõtted. Nende ülesannete lahendamisega saadi üsna hõlpsasti hakkama. Vanematel õpilastel oli veel üks pikem kirjutamisülesanne, milles tuli üldistada kahe joonise andmeid, võrrelda neid andmeid oma kogemuste alusel ning avaldada teema kohta arvamust. Loodav tekst pidi kirjeldama masuaegseid tarbimisharjumusi ja see pidi ilmuma artiklina koolilehes. Žürii hindas teksti sobivust koolilehte, selle stiili, ülesehitust, jooniste üldistamise oskust ning ülesande täitmist.

Uurimistööd

Emakeeleolümpiaadide tavapärase osa moodustavad õpilaste uurimistööd kahes vanuserühmas (IX–X kl ja XI–XII kl). Sel aastal oli pearõhk asetatud sõnale *igapäevasuhtlus*, osutamaks tavalisele, argisele ning korduvale suhtlusele.

Õpilaste mõttearendustele toeks olid välja pakutud näidisteemad, mis ajendasid jälgima igapäevast keelekasutust tavapärases keelekeskkonnas ning märkama iseloomulikke jooni, mida kasutatakse omavahelises (normimata) suulises ja kirjalikus keeles. Teemavaldkond „Igapäevasuhtlus koolis” näiteks juhtis tähelepanu (meie klassi) slängile, fraseologismidele ning õpikutekstidele, „Igapäevasuhtlus kodus” võimalikele söögilauavestlustele, TV-saadete kommenteerimisele, sugulastel-külas-jutuajamistele, „Igapäevasuhtlus õues” pakkus välja lapsevanemaid laste mänguväljaku ääres, koerajalutajaid või üleaedseid, „Igapäevasuhtlus meediaga” võõrsõnade kasutust meediatekstides,

pealkirju päevalehtede veebiversioonis, kooliraadio keelekasutust jne. „Igapäevasuhtlus ilukirjandusteostes” soovitas võrrelda eri ajastute noorteromaane (nt dialooge Helga Nõu ja Sass Henno teostes) ja „Igapäevasuhtlus tarbijana” näiteks seda, kuidas kõnetab tooteinfo tarbijat. Korraldajad soovitasid õpilastel uurida oma kodukandi keelemaastikku, igapäevaseid nimesid, suhtlemist lemmiklooma, taksojuhi või välismaalasega, pisut eripärase teemana oli välja pakutud „Eestlaste igapäevasuhtluse keel 18. sajandil”. Veebis toimuva igapäevasuhtluse uurimiseks oli Tallinna ülikooli doktorant Anni Oja koostanud eraldi juhendi keeleainese kogumise ja analüüsi kohta.

Žüriile laekus kokku 25 õpilasuurimust (11 nooremas ja 14 vanemas vanuserühmas), teemale vastas 24 tööd. Kõige meelepärasemateks teemadeks osutusid igapäevasuhtlus veebis ja ilukirjandusteoste dialoogides, ent võrreldud oli ka 18. ja 21. sajandi argivestlusi, jälgitud suhtlemist peol, kakskeelses peres, telefonivestlusi jm. Õpilasuurimustest ilmneb kujukalt, et koolinoorte seas, alates juba 11-aastastest, on tekkinud omalaadne arvuti- ja internetikeel ning üldmeedia kõrval (nagu internetti kandunud ajakirjandus) on väga olulisele kohale tõusnud personaalmeedia (veebipäevikud, foorumid, teemaportaalid jm). Suhtluskeskkondade keelekasutus ei järgi õigekirjareegleid, tunnuslikum on see, et kasutatakse ohtralt lühendeid ja laensõnu, ka võõrkeelseid sõnu ja fraase. See on pigem üles kirjutatud (kõne)keel kui kirjakeel, sest kui kaks või enam otsesuhtluses isikut vestlevad sünkroonselt, siis pannakse rõhku kiirusele, mitte ortograafiale. Tähtsam on olla siin ja praegu ütlemas-kirjutamas ning tekstil lastakse tulla otsekohe, mitte sõnu valides või väljendusi viimistledes. Keskkonnas, kus osaletakse anonüümselt või varjunime all, suheldakse julgelt ja võidakse vilistada nii ortograafiareeglitele kui ka viisakusnormidele. Niisugune isevärki keelepruuk on huvitav ja selle arengud uurimist väärt. Probleemid võivad tekkida (ja tekivadki) siis, kui noorte netikeel ei piirdu enam foorumitega, vaid hakkab ilmuma nende koolitöösse, tükitab nende kirjakeelde. Noorte kõnekeele muutustest räägivad ka kirjandusteoste dialooge käsitletud tööd. 1960.–70. aastatega (nt Silvia Rannamaa) võrreldes on nüüdistegelaste (nt Sass Henno) laused oluliselt lühenenud, ohtralt kasutatakse hakkauseid ja ühesõnalauseid. Rannamaa tegelastele iseloomulikud kõnekujundid ja fraseologismid on Henno tegelastele tundmatud, nende keelt jumes-tavad ohtralt slängisõnad ja obstsõnsused. Torkab silma, et nii nagu kõnekeel on ilmunud julgesti noorte suhtluskeskkonna keelde, nii on

ta juba esil ka noortekirjanduses ning see kokkulangevus ei ole nähtavasti puhtjuhuslik.

Et uurimusi oli oodatust vähem, siis kutsuti lõppvooru 10 vanema ja 8 noorema vanuserühma esindajat (statuudis lubatud 15 + 15 asemel). 26. üleriigilise emakeeleolümpiaadi TLÜ žürii otsustas auhinnata piirkonnavooru parimatena järgmisi õpilasuurimusi.

IX–X klass

1. Merli Mändul, „Igapäevasuhtlus veebis” Viljandi maagümnaasiumi Xr kl (õp Aili Kiin)
2. Kerttu Liisa Koplaste, „Foorumivestlused raamatutest” Saaremaa ühisgümnaasiumi Xa kl (õp Reet Igav)
3. Kreete Vester, „Igapäevasuhtlus veebis” Tallinna ühisgümnaasiumi Xa kl (õp Aili Tarvo)

XI–XII klass

1. Sandra Lahi, „Igapäevasuhtlus meediaga” Haljala gümnaasiumi X kl (õp Külli Heinla)
2. Liina Tamm, „Igapäevasuhtlus reklaamitarbijana” Jõgeva gümnaasiumi XIa kl (õp Anneli Jäme)
3. Marili Vosmi, „Igapäevasuhtlus ilukirjandusteoste dialoogides” Gustav Adolfi gümnaasiumi XIId kl (õp Ülle Salumäe)

Esiletõstetud uurimused (XI–XII klass)

- Birgit Rae, „Igapäevasuhtlus ilukirjandusteoste dialoogides” Kadrina keskkooli XIIa kl (õp Liivi Heinla)
- Diane Parmas, „Kuidas suhtleb minuga grafiti?” Tallinna 21. kooli XI kl (õp Külliki Kaju)
- Karmen Benno, „Argivestlused 18. ja 21. sajandil” Saaremaa ühisgümnaasiumi XIa kl (õp Reet Igav)

Eraldi tõstis žürii esile kaht õpetajat väga tulemusliku juhendamistöö eest. Kadrina keskkooli õpetaja Liivi Heinla juhendatud õpilastest oli lõppvooru jõudnud neli ning Saaremaa ühisgümnaasiumi õpetaja Reet Igava õpilastest kolm uurimistöö autorit.

Meelelahutuseks

Et emakeeleolümpiaad kestis kaks päeva (11.–12.03.2011), siis mahtus neisse päevadesse muudki peale ülesannete lahendamise ja tublimate väljaselgitamise. Avapäeva lõunasöögi järel korraldati olümpiaadil

osalejatele aulas virgutav veerandtund noore särtsaka lektori Triin Kibari eestvõttel, ringutati istumisest väsinud kehasid ning raputati randmetest pastakakrampi. Ka võimlemise saatemuusika oli valitud päevakohane (Genialistide „Grammatika”, Ultima Thule „Otsesõnu” jms). Avapäeva õhtut sisustasid ülikooli kohvikus Tallinna ülikooli eesti keele ja kultuuri instituudi õppejõud. Jaanus Vaiksoo luges keelepäevaga haakuvaid luuletusi, Annika Kilgi viis läbi keeleteemalise viktoriini ning juhendas keelekinda kirjamist. Teise päeva ennelõunal käisid õpilased Jüri Viikbergi saatel AHHAA-keskuses vaatamas, kuidas muuseum keelt näitab. Keelenäitusel tutvuti eesti murrete ja sugukeeltega, kõneaparaatide ja viipekeelega. Seega oli nii emakeeleolümpiaadi kui ka keelenäituse temaatiline kese üpris sarnane, mõlemad keskendusid pigem keelekasutusele kui -reeglitele.

Lõputänu

Emakeeleolümpiaadi lõpus tehti kokkuvõtteid, tunnustati parimaid õpilasi-õpetajaid ning tänati häid abilisi. TLÜ eesti keele ja kultuuri instituudi direktoril Reili Argusel oli hea uudisena teatada, et nii nagu Tartus, on nüüdsest emakeeleolümpiaadi vanima astme viiele parimale konkursivabalt avatud ka Tallinna ülikooli kõigi erialade uksed. Järgmise emakeeleolümpiaadi teema „Keel ja arvuti” kuulutas välja Tartu ülikooli professor Martin Ehala.

Kõigi vanuseastmete võitjad said kirjastuse Avita stipendiumi (190 eurot), iga astme kuus parimat said Tallinna ülikooli kinkekaardi, millega Apollo raamatukauplust külastada. Hinnalisi raamatuid, mida parimatele kinkida, olid välja pannud Tallinna ülikooli kirjastus, TEA, Eesti Keele Sihtasutus ja Emakeele Selts, olümpiaadi tervikuna rahastas HTM.

Suur tänu kõigile toetajaile!